

dat „I 130 uit den 35 Jahren für Astuages I. vielleicht eine zutreffende Angabe enthält”. Inderdaad moet de fout bij zijne voorgangers gezocht worden, indien men althans het getuigenis van Herodotus wil aannemen, dat de 28-jarige heerschappij der Scythen geheel binnen de regeering van Cyaxares I viel en aan den ondergang van Nineve (606 v. C.) niet al te korten tijd voorafging (I 106). En de verkorting moet eene aanzienlijke zijn, wanneer Hüsing terecht uit Berossus afleidt, dat Astyages I de veroveraar van Nineve was (OLZ 1913, kol. 100 v.; 1915, kol. 33). Nu springt het in het oog, dat de 40-jarige regeering van Cyaxares I, zal ze inderdaad de 28 jaar der Scythenheerschappij hebben omvat, geene sterke verkorting toelaat. En bij de 22 jaar van den volgens Hüsing valschelijk dusgenaamden „Phraortes” (OLZ 1913, kol. 99 v.; 1915, kol. 35) is eene afdoende verkorting uiteraard buitengesloten, indien hij althans de daden zal hebben verricht, die Herodotus hem toeschrijft (I 102).

Ik zie echter geen dergelijk bezwaar tegen de veronderstelling, dat het getal 53 bij Deioces getreden is in de plaats van een oorspronkelijk 33. Het meest ben ik geneigd tot de meening, dat de corruptie plaats had, voordat Herodotus het getal overnam. Onder alle reserve zou ik de vraag willen opperen, of het misschien oorspronkelijk uitgedrukt kan zijn geweest, in een zestallig stelsel ($5 \times 6 + 3 = 33$). Zoo ja, dan kon het later door misverstand worden opgevat als tientallig ($5 \times 10 + 3 = 53$). Mag men nu op dezen of een dergelijken grond aannemen, dat Deioces inderdaad slechts 33 jaar heeft geregeerd, zoo krijgt men voor de eerste vier koningen de volgende jaartallen:

Deioces 706—673,
 „Phraortes” 673—651,
 Cyaxares I 651—611,
 Astyages I 611—576.

De dateering van Cyaxares I is van beteekenis voor de tijdsbepaling der profetie van Nahum. Volgens Herodotus I 103 had deze Medische koning eene overwinning op de Assyriërs behaald, en ging juist Nineve belegeren, toen hij door het aanrukken der Scythen in zijne verdere bewegingen werd belemmerd. Sommige oudtestamentici zijn van oordeel, dat deze aanval der Meden op Nineve het teeken des tijds was, waarin Nahum een voorbode zag van den ondergang der Assyrische hoofdstad. Stelt men nu tevens, op grond der onveranderde Herodotus-data, den dood van Deioces in 653 en dien van „Phraortes” in 631, zoo moet men Nahums optreden stellen na 630, dus in een tijd, toen de Assyrische macht reeds geducht aan 't inzinken was. Aanvaardt men echter de reductie der jaren van Deioces, zoo kan men Nahum 20 jaar vroeger stellen, b.v. tusschen 645 en 643 (vgl. Hüsing, OLZ, 1915, kol. 34 v.). En men komt dan niet in moeielijkheid met zulke plaatsen in het boek Nahum, die erop wijzen, dat Nineve nog op de volle hoogte zijner macht